

LLEVANT

Setmanari catalanista obrer

Número solt, 10 cèntims
Atrassat, 15 "

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
ALEGRÍA, NÚM. 33.—BARCELONETA

No's tornan los originals.
Dels articles son responsables sos
autors.

Lo nostre programa

En lo polítich defensarem las Bases de Manresa; y el social lo dividim en dos; en Económich y en Civil. En la primera part defensarem la creació d'una Caixa de retiros, la constitució d'una germandat de malalties, la d'una caixa d'invalits del treball; aixís com la propagació de cooperatives. Una volta constituïdas aquestas caixas s'agruparán totas, constituïhin lo *Banch de Catalunya*, entitat que tindrà pera primer objecte la edificació de casas-xaletes al indret de Catalunya que particulars demanin, mediant lo pago de cuotas mensuals fins un determinat número d'anys en quin temps la casa pasará a ser propietat y en quina época lo *Banch de*

Catalunya s'haurá rescabalat del capital invertit y dels interesos corresponent. Mes tart fará las altres operacions a que pugui dedicar son capital aquet Banch en be de Catalunya; tals com: segurs sobre incendits y vidas, creació d'escoles técnicas y prácticas d'Ats y Oficis, empresas de canalisació d'aigües desicació d'estanys, prestams en garantías, etc. En la part Civil, defensarem, l'implantació de l'ensenyansa obligatoria, privació del treball a la petita edat, creació de juntas de doctors en medicina per estipular las horas máximas y mínimas en cada ofici, per sí; l'implantació del salari mínim d'un home en cada comarca y la creació de tribunals mixtes.

La Redacció del LLEVANT se fa seu lo recort que D. Joseph M.^o Roca dedica al plorat doctor Robert, en aquest article que copiem de nostre confrare *Juventut*:

El gran mestre

PERPETUINA

Demá fará just un any que la seva ànima traspasá 'l llindar de la eternitat. Esvahida la impressió primera, 'ls ànims apaybagats y dominant en els esperits la serena reflexió, pot ésser fredament discutit per algú l'home polítich, adhuch si 's vol el catedràtich de patologia interna: pero 'l metje práctic es indiscutible, no pot ésser que ningú s'atreveixi á tant, perque sería negar la llum del sol no reconeix q' en Robert acoblava totas las condicions, absolutament totas las que deurían possehirse pera exercir aquesta delicada professió: talent, voluntat, coneixements técnichs, afició al estudi, intuició y, per dessobre de tot, lo que tanta falta fa als homes d'ara, lo que boy ha desaparegut d'aquest mon, l'únich remey pera 'ls mals que 'ns flagellan: caritat, però caritat en el sentit més sublim de la paraula, no com á sinónim d'almoyna y molt menys de filantropía, no. Amor intens al prohisme, sacrificant per ell fins las més íntimas afeccions, no reparant en res, considerant

sempre á l'altra gent com á germans nostres y apropantlos més y més al nostre cor tant com més humils y més desvalguts sían. Aquesta era la caritat d'en Robert envers el próxim. Aquest era 'l secret de la seva justa, justíssima popularitat.

Transcorrent el temps y anantse sedimentant el seu recort en la pensa dels homes, la figura d'en Robert pot resultar esblaymada comparada ab la d'altres polítichs nacionalistas. Al catedràtich podrà trovársel deficient al costat d'altres catedràtichs, no d'aquí, que aquets no tenen beligerancia, sinó de l'altra banda dels Pirineus. Pero l'home en societat y exercint la seva professió no admet comparacions: la seva hermosa figura s'ageganta y al seu entorn els altres quedan denarits, migrats, raquítics.

Veusaquí la gran llissó, la immortal llissó d'en Robert que molts metjes no deuben may olvidar y que molts d'altres han de procurar apendre, sobre tot en aquesta terra ahont s'explota indignament la carrera convertintla en una industria y moltas vegadas en altra cosa pitjor, puig que al malalt se l'acorrala al crit de «diners ó la vida!»

Honoremla la memoria d'en Robert, pero imitemlo.

JOSEPH M.^o ROCA